

Szerkesztőségi iroda:

Főier. Szt. Ferenciek háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fiechél Fülöp könyvkereskedése, Jde küldendők az előfizelőknél a tagokat, a nyilviterkek és hirdetések

Hirdetések jutányosan számítottak.

MURAKÖZ

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A Csáktornyan székeli „Muraközi tisztii öngyógyító szövetkezet”, a Perlaton székeli „Alsó-muraközi takarékpénztár” és „Öngyógyító szövetkezet” s a Strádán székeli muraközi-hegyvidéki közművelődési „Önképzőkör” hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egyes évre 5 frt — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtnak: Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalk H., Dukas M., Oppelik A., Danbe G. L. és Stárnál és Herndl Brtában: Stern M.

Nyilviterkétis petisora 10 kr.

A csáktornyai jótékony célú nőegylet közgyűlése.

A csáktornyai jótékonycélú nőegylet évi közgyűlést f. hó 18-án tartotta meg. Jeney titkár üvözlőlvén a tagokat, a közgyűlést az alapszabályok 9. szakasza értelmében — az elnök nevében — határozatképesnek és megnyitottnak nyilvánította. A megnyitás után az utolsó választmányi ülésről szóló jegyzőkönyv olvastott fel és minden módosítás nélkül hitelesített.

Ezek után a titkár előterjeszti az egyelet illetve a választmány három évi működéséről szóló terjedelmes jelentését, nevezetesen: hogy a lefolyt ciklus alatt az egyelet ala; szabályai nak értelme szerint minden évben rendes évi közgyűlést és több választmányi ülést tartott. Rendes és rendkívüli közgyűlések száma 5, választmányi ülések pedig 13. A gyűlések tárgyai ugyan különbözők voltak de mindig az egyelet alakulási céljával egyenlők. A három év lefolyása alatt 57 szegényet részint rendes, részint rendkívüli segélyben részesített; 61 növendéket téli ruhával látott el és négy jó erkölcsű nőc-elédnek, kik egy helyen 10 évet töltöttek, tisztességes nászajándékot adott.

Az egyelet e nemes törekvésében úgy egyesek, mint társulatok mindenkor

a legnagyobb készséggel támogatták így a csáktornyai fiatalság, a muraközi és csáktornyai takarékpénztár és mások, ezeknek szives jóakarataért köszönet mondatott.

A pénztár minden évben 3-4 tag által megvizsgáltatott s az mindenkor leg nagy b pontossággal lelkiismeretesen kezeltnek s mintaszerűen vezetettnek találtatott, az érdem Pálya Mihályné buzgó pénztárost illeti, miért is neki odaadó működéséért köszönet szavaztatott.

A pénztáros jelentéséből kitűnik, hogy az egylet bevétele a m. évben 1943 frt 8 kr. és kiadása 351 frt 9 kr; volt.

Az egylet vagyona az év végén 159 frt 99 kr.

1885 ben a tagok száma 87 volt; bevétel 776 frt 50 kr. Kiadás pedig 623 frt 51 kr.

1886 ben a tagok száma 85; bevétel 429 frt 93 kr és kiadás 380 frt 18 kr.

1887-ben a tagok száma 76; bevétel 395 frt 98 kr és kiadás 315 frt 9 kr.

Összes bevétel: 1602 frt 66 kr. Kiadás: 1318 frt 78 kr. (A részletes kimutatást jövő számunkban hozzuk. Szerk.)

Beszámolás után a tisztikar megköszönve a benne helyezett bizalmat, tisztégeről lemondott, kérve az egyeletet az újabb alakulásra

A gyűlés további vezetésére közelnek özv. Ziegler Lajosné és j-gyzőnek Bencsik Stana tagok kértettek fel. Hosszabb eszmecsere után a tisztikar egyhangulag a következőleg választatott meg: Krasovecz Ignáczné elnöknek, Sarossy Lászlóné alelnöknek, Kollar cs Mihályné jegyzőnek, Pálya Mihályné pénztárosnak Jeney Gusztáv titkárnak és Sarossy László ügyvédnek. Választmányi tagoknak: Zakál Henrikné, Buchberger Katinka, Czvetkovits Antalné, özv. Todor Józsefné, ifj. Todor Józsefné, özv. Ziegler Lajosné Ziegler Kálmánné, Pecoronik Ignáczné, Ángyán Kálmánné özv. Szabolcs Antalné, Molnár Józsefné, M.ercsey Károlyné, Molnár Mari, Hübner Károlyné, özv. Göncz Lajosné, Mayer Salamonné és Pochner Ferenczné urókn.

Az új elnök elfoglalván helyét meleg szavakkal megköszönte a benne helyezett bizalmat s géri hogy minden lehető el fog követni, hogy az egylet ezután is folytathassa áldásos működését szép egyetértés és ösztetartással mint eddig folytatta.

Ezek után több kebelbeli ügy intéztetvén el, Zakál Henrikné ö nagyságának, mint az egylet volt elnökének az egylet körül kifejtett fáradságáért és buzgalmaért jegyzőkönyvtileg köszönet mondatott, nemkülönben Krasovecz Ignáczné és Sarossy Lászlóné ö nagyságaiknak is azon fáradságuk

A „Muraköz” társzaja.

A SZOBRÁNYÉ.

Ne ijedj meg kedves olvasóm, nem akarlak Bulgária kis- és nagy országgyűlésének szaraz leírásával untatni; Ferdinánd fejedelem új otthonáról sincs szándékomb érdeklőző dolgokat írni. Sokkal kisebb (azaz, hogy reánk nézve nagyobb) dologról lesz a szó: a csáktornyai Szobrányéről, amely városunk egyik esteli nevezetessége lévén, annál is inkább indokolt, hogy méltó ismertetésben részesül a minden muraköziek igaz hitű lapjának hasábjain, mert a vidékről érkező gyakori kérdezősködésnek is eleget kell tennünk.

— De hát mi is az a Szobrányé?

— Egy díszelőkhöl, egy valóságos elnököl, egy díszelőkhöl, móczoköl, borkóstolókhöl, egy valóságos és több helyettes és tiszteletbeli szóból, lármás és csendes tagoköl, számos vasárnapi és még számosabb valóságos, rendes és rendkívüli vendégöl álló asztaltársaság, amelyben az elnök pipál, a díszelőnök beszél, a móczok hallgatnak, néme yek disputálnak, mások oppónálnak, a vendégek meg a strólosok fizetnek és valamennyi iszik.

Felfordult világ van biz ott, akár csak a valóságos Szobrányében!

Egyszer egy vendéget, aki főfájásról panaszkodott, megkérdezték, hogy hol mutatott előtte való este?

— A »Szobrányében«, — volt a válasz.

— Persze, volt potya elég!

— Az ám, potya! — potya! — s nagyoi sóhajtott.

Mert hát előtte való nap betévedt a Szobrányéba s az ottani nemzeti szokás szerint azt kérdezték tőle, hogy mi akar lenni? Rendes tag-e, avagy vendég? — »Hát vendég!« — volt a válasz.

— Ho, hõ! vendég! Helyes, fizessen, mert a vendég fizet. Ez honi szokás, mely regulában kifejezve így hangzik:

„Minden vendég, minden egyes alkalommal, külön külön tartozik magát bekautolni, mert a társaság nem veszíthet!”

Más alkalommal meg egy, az asztalhoz tévedt úr, a szokásos kérdésre azt válaszolta, hogy rendes tag óhajjt lenni. Helyes! Fizessen, mert a rendes tagnak be kell magát kautolni.

A Szobrányének alapszabályai nincsenek, de nem is lehetnek, mert ott állítólag sem írni, sem olvasni nem tud senki, akár csak a valóságos Szobrányében. Ha véletlenül a művelt nyugatról téved oda irástudó ember: dupla stróft fizet. Itt az asztalszabályokat a honi hagyományos szokások alkotják, a fejtegyezni való a botokra rovatnak.

A nemzeti szokások közül a legnevezetesebbek a következők: lámpásnak az asztalra jönni nem szabad, szines üveget a társaság nem tár meg, komoly dologról beszélni nem szabad, fennálva beszélni nem szabad, bejelentés nélkül elmaradni nem szabad.

— De hát mi szabad? — kérdezheti az olvasó. Megmondom. Csak fizetni szabad.

Aki engedelem nélkül elmarad, fizet; aki komoly dologról beszél, fizet; aki csöngel, fizet; aki lelátva beszél, fizet sat. sat. alkalommal fizet.

A Szobrányében vendt önteni a borba nem szabad. Ezt ezen ósi mondat is tiltja: »Aki vizet önt a borba, guta üt meg azt orrba!« Ujabb időben azonban néhány, a haladó pártosz tartozó, úgy magyarázza e mondatot: hogy a vízbe bort szabad önteni.

A Szobrányében senkit sem kínálnak ivással, mert a szájhagyomány azt mondja: »Itt erőszak nincs, de minden jóra való, becsületos ember iszik.«

A Szobrányének hivatalos toasztja, ami csak ünnepélyes alkalmakkor mondatik el, nagyon szellemes. Így szól: »Azt hiszem, hogy a Szobrányé érzelmei tolmácsolom akkor, amikor azt mondom, hogy N. N. urat az Isten soká éltesse!«

A Szobrányé hivatalos itala a festéles bor. Aki egy liter fehéret hozat, az festéket (felekele bort) ingyen kap. Vukit mindenki fizethet. Elmaradhatlan a tobák. A pikésiz naponként kézről kézre jár, míg visszakerül oda, ahonnet kiindult, ha valahol utközben el nem marad.

A zsebkendőről, a foggipszkálóról, a retokról, pogácsáról, a hektor kuttyáról, a tajlanról, a kegyelő óráról, meg a leibcigi gyerekről majd egy más alkalommal.

De hát félre a tréfával. Komolyan beszéllek, nem bánom, ha a Szobrányé meg is strófol. Nehogy a világ valami lump kompániának vélje a Szobrányét, sietek kijelenteni, hogy a Szobrányé intelligens elemeköl álló kedélyes, szolid asztaltársaság s »Hattub-on«, amely se nem iszik, se nem kártáz, se nem éjelez, se nem politizál, se nem pletykáz, se nem muzsikáltatja magát, hanem tréfál.

Aki mindezt nem hiszi, gyözdödjék meg meg a s jöjjön el egy este a Szobrányéba vendégnek.

ságért hogy az egylet további fennmara-
dásait szívükön viselve iparkodtak ennek
fáradságot nem isme ő kitartással és buz-
gósággal minél több tagot szerezní

TANÜGY.

Ami mindent megteremt!

— Értekezés. —

Irta és a felső-muraköz-hegyvidéki m. kir. állami
tanítóok „Önképző-kör”-i gyűlésen felolvasta:

HORVÁTH GYULA.

(1-6 folytatás.)

Hát a művészel, tudomány egén ra-
gyogó csillagok mik voltak?

Sokrates apja mellett szobrász volt.
Katoná, a Bánk Bán hallhatatlan szerzője,
szegény apjának takácsműhelyében maga
szőtte fehérneműit. Perseus, Macedonia
királyának fia, mint esztergályos kereste
kenyerét Plató olajjal kereskedett. A ma-
gyar emigráció tagjai közül Szemere Ber-
talan bortüzellet, báró Jósika Miklós csip-
kekereskedéssel tartotta fent magát.

Hiába! mégis jobb világ volt ezelőtt,
mint most, mikor Zsigmond császárnak egy
csivmádia háromezer forintot adhatott köl-
csön.

Johnson, amerikai elnök szabósegéd
volt s ezt egyik ellenfele aki nála dolgoz-
tatott, az órára dobta, mire ő így vála-
szolt: „Remélem, meg volt elégedve mun-
kámmal!”

Lincoln Ábrahám az északamerikai kö-
zársaság elnöke ifjúkorában hajós legény
és favágó volt.

Mártinu zi Fráter György a Zápolya
családnál kályha fűtő volt 16 éves koráig,
Keppler, a híres csillagász pinceszekedett.

Mária Antoniette, a szerencsétlen fran-
czia királyné úgy pörgette a rokkát, mint
akármelyik pórno. A rokká ébenfából van,
orsója elefántesont s még most is rajta van
egy csomó abból a kenderből amit Mária
fel nem font.

Mit szóljak arról a híres londoni sza-
bóról, Poderól, aki egy m. millió kétszázezer
frankot hagyott hátra halála után.

Mikor szerez annyit egy magyar
iparos?

Hozzak-e még több példát fel annak
bizonyítására mikép a munka valóságos
életszükség, forrása a jólétnak, támasza és
őre az erőnyeknek, s a mai fiatalság ezt
csak ötidik keréknak tekintí.

Kittűnően művelt, tudományos és okos
az új nemzedék. Pompásan tud udvarolni,
bókolni, uszályt hordani, kezét nyalni,
szimulálni; frakk, klakk, monokli az erény
ordói. A patyolat-fehér kéz nem érint
munkát, mert — minő malheur! — pisz-
kos lesz; az a szépen süttöt gondör fej
nem tekint a föld porára, mert finnyás orrát
izgatja a porszem.

Bölcsen rendelte a végzet, hogy sirban
nyugvó őseinknek nem leend előbb a feltá-
madás; mert e szomorú állapotokat látva,
biz’ Isten! egy se jutna a paradicsomba,
olyat vétkéznenek; de ha lelkíti a csilla-
gos hazából ezt látja bizonynyul vértönyek-
ket sir.

Azt mondja Auerbach: „A magánynak
egy gyógyítója vigasztalója, barátja, játszó-
társa van: ez a munka.”

Munka nélkül az ember úgy testileg,
mint szellemileg semmivé törpülne, mert
ez erősíti a testet, lekötí a figyelmet, s te-
tekre buzdítja az embert. A munkás ember

jelke mindig vidám és fiatal. Neki ritkán
kell medicina. A földművelő nem öszül meg
idő előtt és nagyon kevés betegeskedik éle-
tében. Mondhatom, paraszt embert keveset
láttam okulával.

A munkás ember bárhol köti ki saj-
káját az élet tengereén, éhen halni nem fog
soha.

E mellett látjuk, hogy a munka nem-
csak a megélhetés nehéz gondjaitól zaba-
dit fel bennünket, hanem anyagi jólétünk
is előmozdítja, sőt nem egy embert tett
már tekintélyes és hasznos polgárává a ha-
zának, mert tehetségében áll embertársain-
sőt — mondhatnám — hazáján segíteni
Carthagóban állami hivatalt csak vagyon-
nal bíró polgárok viselhettek.

(Folyt. köv.)

A korcsolyázó-egyesület

A csáktornyai korcsolyázó-egyesület vá-
rosunk fiatalsága közt régóta pihenő társa-
dalmi érintkezési és összetartást ura fel-
elevenítette.

A mult hetekben a jégpálya naponként
rendes találkozó helye volt a fiatalságnak,
amely a testedző jég-sportot kitartással
üzte. A fiatalság, de még a gardirozó jó
mamák se bánták, ha az idei tél legalább
is néhány hónappal tovább tartana termé-
szetes fagyosan és jegesen.

Folyó hó 21-én este a tagok a
„Hattyu” nagytermébe tettek át a gyá-
korló pályát, ahol nem a fagy, hanem a
kefe meg a szappan teuték síkossá a gyá-
korló teret. A tagok korcsolyáikat is el-
vitték magukkal, de ezuttal nem a lá-
bukra, hanem a falra aggatták, hogy a
tánczterem díszítésül szolgáljanak. Még a
falra kifüggesztett tánczrend is szezon-szerű
volt. A háttérben nagyobb, elől kisebb
jégpálya, rajtok korcsolyázó alakok a kö-
zépén nádas volt látható. A nádszálak
különléte hajlásukkal s törésükkel alakítot-
tak egyes betűket, amelyből a „Táncz-
rend” felírás volt olvasható. A síke-
tűt tollrajz mestere Gaal J. képezdeit rajztaná-
r. A jégnek is kijutott azért a maga szerepe
a korcsolyázók mulatságán a dézsában a
pezsgős palaczkok körül s hogy még ily
állapotban is sikos természettel bír, bizo-
nyította reggel felé több elcsuszamlás.

A tánczmulatságon különben a jókedv
általános volt, ami éjfélt után érte el a
forrpontot. Volt is forrongás, ami elmarad-
hatott volna.

A jótékony célnak 27 frt 80 kr. jutott.
A felülfizetők neveit jövőre

Másnap a jókedvnek folytatása volt a
jégen. A korcsolyázók pikn két rendeztek.
Volt sonka, liba, kacsa, pulyka, fánk, for-
gács és farsangi, pogácsa édes is meg tö-
pörtyűs is; aztán a ó borban sem volt
hiány. Az egyleti tagok hozták össze az
oszonnát s a jég közepén felállított asz-
talra helyezték el. Csakhamar hozzálátott
nemcsak a jókedvű korcsolyázó fiatalság,
hanem a mamák is, meg a papák is; enni való annyit volt, hogy még a néző
publikumnak is jutott. Érdekes volt látni a
hajszát egy-egy pulykacombért, vagy
valami édességért, egy-egy palaczk jó bor-
ért, amit a fiatalság korcsolyázva fogyaszt-
tott el. Felköszöntés is volt. Utjára az
egyesületet és létrehozót éllette, Grézlo I.
a hölgyeket.

HIREK.

— A csáktornyai Kisdedő-ó egyesület
f. hó 22-én tartotta évi rende. közgyűlé-
sét, Ziegler Kálmán elnök m. gnyító és
beszámoló beszédében élénken esce elte a
lefolyt három évben az egylet megalapítása
körüli elért sikert; ugymond: a szeretet
földében elvetett jó mag kikel, a kised
ovoda megnyitott, áll és virágzik a ma-
gyar haza és a társadalom javára. A szá-
madásokból kitűnik, miszerint a mult évben
az összes b. vétel 2022 frt 40 kr. volt, a
kiadás pedig 1611 frt 72 kr. Készletben
maradt 410 frt 63 kr. Hátralék 298 frt
— A megejtett tisztújításon megválasz-
tattak elnöknek Ziegler Kálmán és Sárosy
Lászlóné; titkárnak Zrinyi; gondnoknak
Polyák Mátyás; ügyvédnek Wollák; or-
vosnak Dr. Schwarz; számvizsgálónak Gra-
ner Miksa, Mencsey és Németh; választmá-
nyi tag-kul: Ángyán Beláyi, Margitai,
Fischer Endréné, H. chsingé: S, Pálya
Mihályné, Prusztz, özv. Tódor Józsefné,
Wollák Rezsóné, Ziegler Kálmáné —
Végül a közgyűlés Ziegler K. elnöknek az
egyesület felvirágoztatása körüli szerzett
érdemei dísmérésüül jegyzőkönyvileg köszö-
netet szavazott.

— Halalozás. Ifju Goricsánecz Jó-
zsefné szül. Mozsai Anna perlaki állami
tanító f. hó 22-én életének 28, tanító-
ságának 8 évében jobb létre szenderült. A
boldogult a közönség legmélyebb részvéte
mellett 24-én tététt örök nyugalomra
Ravatalára kosz rut helyezett férje: „Fe-
lejtetlen nőmnek.” — Nővére: „Felejt-
hellen nővéremnek.” — Tanítóársai:
„Kegyeletünk jeléül szeretett kartársunk-
nak.” Az iskola növendékei: „A szeretett
tanítónak — a halás növendékek.” — Le-
gyen neki könnyű a hant!

— Ez is ritkaság. A máczinecz plé-
bániához tartozó községekben, névszerint:
Máczinecz, Trnove z F. Hrastyán és Cse-
rescsánban a mult év végéül az összes állami,
megyei és községi adó tartozások végrehaj-
tás nélkül az utolsó krajczárig befolytak.
Szép dolog és örvedetes jele az ottani nép
vagyonosodása ak es rendezett viszonyain-
k Erdemes felem iteni, hogy a nevezett
község jegyzője Ungár Adolf úr.

— A községi gyermekmenhelyek,
ovodák felállításának előmozdítása a meg-
alakítandó menhely bizottságok megválasz-
tása céljából a perlaki járás főszolgabíró-
sága 1888. február hó 11-re a városi iro-
dába járási értekezletet hívott össze.

— Meghívó. A perla i önk. tűzoltó-
egylet a városi vendéglő nagytermében
1888 ik évi február hó 5-én saját pénz-
tárára javára tombolával összekötött zártkörű
tánczvizalmat rendez. Kezdeté 8 órakor.
Belépti díj 50 kr. Az egylet egyenruhában
megjelenő tagjai, saját személyük után be-
lépti díjat nem fizetnek. Felülfizetése kö-
szönettel fogadtatnak és hírlapilag nyug-
táztatnak.

— Tánczvizalom Perlakon. A perlaki
Társaskör saját könyvtára javára folyó
évi február hó 11-én a városi vendéglő
nagytermében zártkörű tánczvizalmat ren-
dez. Kezdeté 8 és fél órakor. Belépti díj
személyjegy 1 frt, családijegy 2 frt 50 kr.
Felülfizetése köszönettel fogadtatnak és
hírlapilag nyugtáztatnak.

— Meglőtt Hunyady nevű uradalmi
erdőr f. hó 22-én egy gardonyi (gardino-
veczi) földművelő, aki fiával m. nt vadász
a tilosan vadászott. A meglőtt életveszé-
lyesen meg van sebesülve.

— Az alsó-lendvai fiatalság 1888. február hó 4-én a casino termeiben jótékonycéltu zártkörű táncigalmat rendez. Személyjegy 1 frt 50 kr. Csaldájegy 3 frt. Kezdeté fél 9 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtak.

— **Betűres.** F hó 25-én éjjel Mura Szedahelyen Vucák Antal ottani lakos házának szalmafedelét felbontották és a padlásról 10 frt értékű szalonját loptak el. A nyomozás folyik.

— **Elveszett** póstaküldemény. Mura Szombatban feladott s Körmentés címzett kocsiposta küldemény (egy kistűni) f. hó 25-én a m. szerdahely-csáktornyai uton a póstakocsirol leesett s elveszett. A megtaláló felkértek, hogy a csáktornyai kir. póstahivatalhoz vigye el a csomagot.

— **Időjárás és gazdasági viszonyaink** január hó 19-tól 25-ig bezárólag. Mérsékelt éjjeli fagyokra napközben rendszeren olvadás állott be, legtöbnyire délig borult, ködös, délután pedig derült kellemes napokkal. Ennek folytán a mintegy 25 csmertnyi magasságú hó rétege egy negyedrre leolvadt. A vetések mibenlétét meghatározni most még nem lehet. A trágya kihordása és részbeni szótterítése napi rendszer. A lóhermag cséplése folytatásban van. A marha általában egészséges. — Az alsó vidékről írják: Az elmúlt héten az idő általán derült és napos volt, enyhe borús idővel váltakozva. — A gyenge időjárás folytán a vetésekről a hó nehéltakarodott, — ily helyen a vetések szépen megbokrosodtak. Természetesen ebből végkövetkeztetést vonni a vetések állásáról még nem lehet. A felengedett utak miatt a trágyahordás szüntel. A takarmány szűken van. A Dráván a jég minden veszély nélkül megindult.

KÜLÖNFÉLÉK.

— „**Lányok Lapja**” című közkezdveltségű képes lap, melyet Dolinay Gyula ritka tapintattal szerkeszt, új évvel már 14-ik évfolyamába lép. Első száma előttünk fekszik. Díszes, elegáns lap, telve gyönyörű képekkel és jeles közleményekkel, melyek ismert nevű írónk és írók tollából valók. Közlemények hoz Sziklay Jánostól, Szabó Endrőtől, Vörös Adéltól, Perényi Kálmántól, Nogál Jankától, Gaál Mózestól és még többektől. Ez egyetlen füzete tizennyolcféle érdekesebb-nél érdekesebb olvasni való tartalmaz. Melyekből a serdülő hön fiatal leányok sok szépet és jót tanulhatnak. A Lányok Lapja a műveltebb családoknál szivesen látott vendég, több ízben ajánlotta a kultuszminister úr is; másfél évtizedi fennállásával csakugyan bizonyítottá életrevalóságát. Előfizetési ára telette csokely: negyed-évre 1 frt, félévre 2 frt. Megrendelések Budapestre, Kecskeméti u. 13. sz. Dolinay Gyula szerkesztő nevére czimzendők.

— **75 krajczarett** egy egész hónapig bárki egy jól szerkesztett népies irányu ellenzéki képes politikai napilapot járathat: a „KIS UJSÁG”-ot, mely Budapestben Vodianer F. és Fiai. bpesti könyvnyomdász, könyv- és hírlapkiadóhivatalában jelenik meg. A „KIS UJSÁG” nemzetiellenzéki politikai követ, szivós kitarással, lankadatlan eréllyel küzd a hazafidogságáért, s a honfenntartó magyar faj uralmáért. A „KIS UJSÁG” nagy gondot fordít, hogy olvasóinak igényeit minden tekintetben teljesen kielégítse. Ugy a főváros, mint az ország és a külföld minden híreit naponként híven és gyorsan közli. A nevezetesebb napi eseményeket szép kiviteli képekkel illusztrálja. Ezenkívül rendkívül érdeklésítő, — többnyire a fővárosi életből merített, — regényeket közöl, a melyek bárki által könnyen élvezhető népies nyelven vannak megírva. Előfizetési árak félévre 450; egy negyed évre 225 és havonként 75 kr. Mutatvány számok bármiknek egy hétiingyven küldetnek, ha a lapkiadóhivatala (Budapest, IV. ker.,

Sarkantus- u. 3. sz.) levelező lappon erre felszólították.

— **A „The Gresham” életbiztosító** társaság Londonban. Előttünk fekszik ezen életbiztosító társaságak 1887. június 30-án bejelentett 39-ik üzletévi jelentése, mely az 1887. november 29-én tartott rendes közgyűlésen a részvényesek elé terjesztett, melyből a következő főmomentumokat vesszük át. A lefolyt év eredménye rendkívül kedvező volt. Ennek folyama alatt 6124 biztosítási ajánlat nyújtottat be 58038.225 frank értékben s ebből 5448 ajánlat 4891.00 frank biztosítási összeg fogadtatott el, melyekről a megtelelt mennyiségű követvények ki is állítottak. A jutalék bevétel, a visszbiztosítások kiadott összeg levonásával, 14.779.357.61 frankra rugott, melyben az első biztosítási év 1.736.534.41 frank jutaléka is bennefoglaltatik. A mérleg kamataztamlója 3899.035.52 frankra rugott s a jutalékbevitel hozzáadásával a társaság évi bevételét 18.678.393.10 frankra emelte. Az év folyama alatt a társaság által kifizetésre utalványozott életbiztosítási követvénykövetelések 7.038.706.46 frankra ruztak. A kiházasítási és vegyes biztosítási szerződések stb. követelése, melyek határideje lejárt, 2.397.392.29 frankot tett ki. Követvény visszavásárlására 1.092.257.71 frank adatott ki. A biztosítási és járadék-alap 3.350.230.10 frankkal emelkedett. A követelések főösszege az üzletév végén 97.872.236.56 frankra rugott. Tőkebefektetések: 207.523.95 frank az angol kormányal értékesítve, 1.223.897.92 frank az indiai és telepítvényi kormányoknál biztonságban, 15.049.988.54 frank idegen államártekekben, 2.609.700.73 frank vasutársaságok, elsőbbségek és követvényekben, 38.837.238.64 frank vas uti és más adóselektében, 16.008.957.87 frank háztulajdonokban, melyek között Bécsben és Budapestesen is vannak a társulatnak háza, — 9.023.158.03 frank jelzálogban és különféle értékekben 14.914.971.88 frank.

— **Nehány szó Hoff János malátakivonat készítményeiről.** E czim alatt közelebb egy közleményt hoztunk a Hoff-féle malátakivonat készítmények kitűnő sajátosságairól és felelítettük, hogy József főherczeg 6 fenségségen családja részére, Alesutra és Fiumébe, rendszeren Hoff-féle malátát sor küldetik. Erre vonatkozólag most egy levelet kaptunk, mely következőleg szól: „Nekem is volt alkalom Hoff-nál néhány eredeti iratot látni, melyek valóságos tisztelettel gerjesztettek bennem. Egy még jól megőrzött de szürke koru finom papír IV. Frigyes Vilmos királytól, többek közt a következő passzus tartalmazza: „Szép gyomorsóré igen jót tett nekem.” — Jelemezően parancsoló hangon van írva, gróf Schuvaloff ismert orosz generalis egyik távirata: „Hoff János-féle malátakivonat egészséges sör azonnal küldendő 6 fenségsé Sandor orosz czár részére Sarakot-Seloba.” — Albert sász király egy nyilatkozata így hangzik: „Malátakivonat az anyakirálynőnek igen jót tesz.” — Keresztély dán király a követvényeket írja: „Örömmel tapasztaltam malátakivonatának gyógyhatását, úgy rajtam, mint házam több tagjánál.” — A walesi herczeg következőleg tett megrendelést: „Kérek haladéktalanul egy küldeményt erősítő malátakivonatából a walesi herczegnő királyi fenségsé részére.” És így tovább. Tudtommal Hoff ur mintegy 70 megérdemelt kitüntetésben és kinevezésben részesült. Csak nemrég nevezte ki a magas porta udvari szállítójának, és a Hoff-féle egészségi sör élvezése Törökországban — ahol a Korán a sörfűst tiltja, — mégis szentesített.” Hoff 40 év óta kipróbált szeréi és pedig egészségi söre, egészségi csokoládéja, malátakivonata, melliczkorkai sat. oly különlegességek, melyek a legnagyobb mérvű elterjedést érdemlik, mert a szenvedő emberiség egy nagy részének segélyt nyújtanak. (E készítmények kaphatók Budapestesen a magyarországi írókörtárban szibarus-utca 7. és nálunk: Graner utca 12. sz.)

A haben és sein. A vidéken történt a napokban.

Egy fiatal német szobaczizus a bíróság elé került. A németül nem tudó bírósági közeg a formális kérdéseket feltevéen, kérdi a leánytól: „Wo haben Sie geboren?” A leány irul, pi-

rul és nem szól... Végre kibozzák, hogy Grácban született.

• Ez meg Csáktornyán történt, mikor még a boldogult, jó emlékü Hegedűs I. uradalmi tiszku volt.

Csapták a németet. Müller az neve. A jámbor a 10 bot közben és az után is csak nevetett. A fiskus a német szemtelenségén megbotránczóván, újra lezuhatta s elhedgültette rajta még egyszer a tizet. A német megint csak röhögött. — Mit nevezts te semmire való? — kérde végre a fiskus. — Kérem, önök ugyan megjárják, hiszen nem én vagyok az a valódi Müller, akit meg kellett volna botozniok.

• Azt mondják a Szobrányében, hogy a csáktornyai triunvirátus közül a mult bálból az egyik megszokott, aki soha sem szokott helyállani. Ez még a consequenti, megjárja. Hanem a másik kettő közül az egyik nébel spiczozel, a másik meg a nélkül ment el. Epen megfordítva. It hiányzik a consequentia.

• A garderobe ból. Ez is a mult bálban történt. A numero egy volt az utolsó, aki kiváltotta holmiját. — De uram! — mondja a ruhátáros — a bo.ravalóval nem elégzem meg, mert az ön holmiját este 9 óráól reggel 5-ig, tehát épen 8 óráig őriztem.

• A jégen tartott piknik után a rendezők a „Hattyuban” folytatták a mulit. — A mulató kompánia közül az egyik atól félén, hogy a czigányok az ugyanaz nap a „Fehér galambban” megtartandó táncmulatságon játszanak, figyelmeztette a csigányokat, hogy ne hagyják el őket. — Dehogy uram! — válaszolt a pikulás! — Lukából ni kérjük az urakat, hogy ne hagyjanak el bennünket legalább reggelig!

• A „népfelelköz asztaltársasága” f. hó 20-án tartotta első gyakorlatát. A gyakorlatok az ezredes legnagyobb meglegedésére jól sikerültek, különösen a kapitány úr úgy kitűntette magát, hogy a helyszínén őrnagygyá léptették elő. De valóban szépen is dolgozott az őrnagy úr! Öröm volt látni! Nem kevesebb mint négy ló dől ki alóla. Baleset is történt a gyakorlaton. Ugyanis az őrnagy úr leesett a lováról és súlyosan megszebesült. A sebesülteket a jelenlött egészségügyi csapat gyors segítséget nyújtott s újabb jelét adta annak, hogy kitűnően van szervezve. Az ezredes úr meg is dícsérte ez osztály tiszikarát. Az a hír van elterjedve, hogy a kölcsönösen támogatott egyesület díszokmányt fog az egészségügyi osztálynak átnyújtani elismerése jeléül.

• Tegnapelőt végleg letárgyalottat a Szobrányében az ismert Mohai ügy. Kitűnt egy a látszat csak. Kiderült tehát, hogy az ily természetűek érdemleges hozzáállásához nemcsak a látszat, hanem a tizet is kell. — A vita később annyira elmérgesedett, hogy a vendég mint helyettes elnök tolyton cseveggett, amit végre megárván a tagok, sonica zsebre tettek az elnöki csongétyút. Még ez sem történt meg a Szobrányében! — Ez ülésben lett bemutatva a Szobrányé dísz órája; csak az a baja, hogy nem berreg — Az utódlés végén feltűnő a láthatóan a Cosmos féle egylet egyik tagja, sietett ki két balhábbal: ki két jobb lábbal a hatodik figura ütemei mellett — haza.

Szerkesztői üzenet.

Csáktornyai. Dr. Trabukkkónak. Vettem báli tudósítását s olvastam a kiserő levelet: „Az A” alattira felhivom figyelmét. Ebben — mivel így is tsűsogovan gyóns. — egyetlen betűnyi törtévt vagy javítást sem engedek.” — No engedje meg t. Trabukkkó ur. ugyan Önnek szép fogalmak lehetnek a szerkesztői felelősségről! Lapunk hasábjainak egy részét szivesen oda aduk a jó humornak, de gorbácskódásoknak és személyeskedéseknek nem. Azért megköszönvön eddigi fáradozásait, a Piacot s beküldött közleményeit rendelkezésére bocsátjuk. Mi majd csak megmaradunk az egészséges humor mellett.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF

Urednička pisarna:
 Glavni pišac, braterska hiša, lijevo na kondignaciji. — S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrom. — Sve pošiljke moraju se zadržati novinah, najviše pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.
Izdateljstvo:
 Kajšara Fischel Filipova kam se predpiata i obzane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cema je:
 Na celo leto 5 frt — kr.
 Na pol leta 3 frt 50 kv.
 Na četvrti leta 1 frt 25 kv.
 Pojedini broji koštaju 10 kr.
 Obzane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Štampeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ vu Čakovcu — „Dobro-Medjimurske šparbasse“ i „Podpomagajućega društva“ vu Prelogu. — „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“ vu Strigovi.

GOSPODARSTVO.

Sadovno drevo.

Drevo, koje donša plod, kojega moremo jesti, zove se sadovno drevo. Tri su vrsti sada, jedno zovemo zrnasto, drugo košasto, a treće lupinasto sadje. Sve tri vrsti od velikoga su nam hasna, ako ga samo razmerno na svoju hasen obrnuti.

Zvun drugih osagov dobivaju naši varoši: Nagy-Kőrös i Keckemet sami do dva milijune forintov za svoj sad. Ondešnji poljodjelavac zasađi jednu mekotu samoga finoga trsja, drugu pak napuni samim finim sadovnim drevjem, iz toga dobi na leto jezero i više forintov. I naši gornji Medjimurci prilične peneze dobivaju za svoj sad. A da bi se ono vnogobrojno i ništ koristno grmje i drevje, koje po naših vrh tih raste, izkorenilo, te bi naše Medjimurje za par let vno go lepše i bogateše bilo!

Nu nije svejedno imeti kakvogod, ili pak fini i plemeniti sad. Dok prvešnje komaj za kakvu nevaljanu jabučnicu hasnovati moremo ili pak se s njim deca po velici namatavaju, do toga se fino i plemeniti sadje za skupe peneze trži.

Ali do finoga sada nije tak lahko doći, ono se mora na osobiti način oplemenjivati, brižno nagledati i gojiti.

Gospodar, hoteći imati fini i hasnoviti sadnjak, mora se poskrbeti za dobre, iake i zdrave divjake (pencare).

Divjaki vu šumi skopani nevaljaju, ovi moraju se doma odhraniti. Vsaki sad pomnožava se s semenom, nu ima nekjih, koji se rajši na drugi način vnoži. Kutina, trs, ribizlin i ogroz najpredi se prime, ako se njihove mlade šibice (ključeci) vu zemlju povtiču. Isto vidimo i pri vno gom gospodarstvenom drevu, n. pr. pri palmi, jagnjedu, vrbi itd.

Vreme za sejanje koščic (semena) najprikladneše onda, kada sad dozreli, a vti kanje šibi onda, gda listje iz njih pop da.

2. Seme (koščice) sejamo vu semenišću vu 2-3 cm. gliboki jarek ter ga pokrijemo s prhkem drvocepinom. Seme duže obostal moći se pred sejanjem 24 vure vu vodi, ar s tim rajši kljuje.

Po vrućih letnih dnevih moraju se izišle mlade divjake marljivo zalevati a od vsakoga draža čisto držati, kada su pak dva leta stare, moreju se presaditi vu cepilnjak ili na ono mesto, gde plemenito sadovno drevo zapovati želimo.

Buduć je znano, da je s semena izišlo sadovno drevo vsako neteženoga i divjega ploda, zato moraju se divjaki oplemeniti t. j. zacepiti.

Cepljenje I. Na razkol.

Sadovno drevo oplemeniti, znamenuje iz divjaka odgojiti drevo, koje bude fini i plemeniti plod donšalo. To se pak tak postigava ako se vu divjaku šibica plemenitoga sada porine, ili pak se samo pupek (oko) plemenitoga sada pod koru divjaka priljepi. Prvi način zove se cepljenje a drugi ocenje ili okoliranje.

Da plemeniti sad vu divjaku zacepljen ili pak okuliran dobro napredovati bude mogel, to je treba znati, da mora divjak s plemenitom šibom ili s okom vu najbližnjem rodbinstvu biti.

Cepi se anda jabuka vu jabukov, hruška vu hruškov, črešna vu črešnjov divjak itd. Hruška zacepljena vu glog ili kutinu zaostane malo drevo (evergl) al bujno rodi i zato je posvud vu velikom pre-timanju. Isto tak i našli vu glog zacepljeni lepo napreduju.

Vno go krčasto sadje kratko vreme živu, n. pr. breskva; zato za cepljenje ova go moraju se takvi divjaki zbirati, koji dugo vremena živu. Po tom se breskva i marulica vu slivu mora cepiti ili okolirati.

Najprikladneše i najdalje poznati način je oplemenjivanja cepljenje na razkol, cepljenje pod koru i ocenje (okuliranje).

Pri cepljenju na razkol prireže se plemenita šiba na formu zagvozdice; divjak palec debeli odpili se i rezkoli s jedne strani i vu taj razkol porine se plemenita šiba tak da njena kora s divjakovom korom pasala bude. Debelši divjak more se i poprek a i vu križ rezkoliti ter se vu njega dve ili četiri šibe vtekneju. Kaba oč (pupki) iztira u, onda se samo najlepše raztu a šiba ostavi a ve menše se obrežu.

Svaka rana na divjaki zadana mora se dobrim mazilom omazati, da sok van izteći nemore. Na plemenito šibici nigdar se više očih neostavlja, kak dve najveć tri od ovih pak dojde zdolnje oko vu red koje divjakove iz vana srednje iz nutra, zgo nje pak iz vana.

Mladi cepi moraju se vu cepiljku marljivo nagledati a kada su se dobro zacvrli, onda se veza rešiti moraju.

Iz povesti magjarske.

Hunyady Janos kakti vladar.

Posle nesrečne bitke pri Varni, kad su se već gospoda osvedočila, da je Vladislav vu bitki zgubil glavu, priznali su na Hunyadyjev predlog maloga Ladislava sina Albertovoga i Julzabetnoga za kralja.

Buduć je Ladislav jošće malodoben bil zato su gospoda Hunyady Janosa imenuvali za vladara (1444—1453) koj je već

vno go dobra vćinil za magjarski orsag. A vno gi su bili Hunyadyu za njegovu sreću nenavidai, med kojimi je glavni bil Ozilley Ulrik. Ovaj človek je Hunyadyu vno go neprilikah priskrbel.

Hunyady kakti vladar, hotel se je najpredi Turčinom osvetiti. Ali zaradi nena vidnih ljudih mogel je samo 24 jezere Turčinov. Polek Rigomezó bil je krvava bitka, koja je od ranoga jutra, do keane večeri trpela, na jednoga Magjara došlo je sedem Turčinov. Bitka se je na večer dovršila i v jutro se je opet započela. Krv je tekla kakti potoki. Najedenput vu najoštrešoj bitki skočil je Vlad vlaski vojvoda sa 6000 vitezov na tursku stran. Kad su Magjari vidli ovu nevernost, pobešli su.

Turčini su samo s pomoćjum toga izdajstva nadvladali; begunce blahe su turčini poklali. Sam Hunyady bil je prisiljen bežati; oddružen od svojih, prez oružja begal je sim tam, kad ga najedenput dva Turčini vloviju. Turčini su vidli Hunyadyevoga zlatnoga lanca, i počeli su se za njega svaditi. Medtemtoga spuknul je Hunyady jednomu Turčinu iz pojasa sablju, odsekul mu je glavu, a drugoga je pretiral.

Hunyady prošil je zatim jednoga srbskoga poljodjelavca, da bi ga odpeljal vu Nandorfehérvar. Srb nije odpeljal Hunyadya vu Nandorfehérvar nego vu Szendrök Brankoviću, koj je bil Hunyadyev veliki neprijatelj, pak ga je stopram za dva mesece na slobodu pustil.

Kad je Hunyady doma došel, najpredi hotel je pretirat: Giškra Janoša i njegove pajdaše, koji su po magjarskim orsagu tovarili i robili. Ali Hunyadyovi neprijatelji bili su složni s Giškrom, i tak Hunyady nije mogel nikaj; začeti.

Bolelo je to izdajstvo Hunyadya, ali nije si mogel pomoći. Komaj je čakal, da bi se rešil. Kad su Ladislava izkupili od Nemškoga cesara Fridrika, onda su ga dimo dopeljali. Hunyady je poklekel pred mladoga Ladislava: predal mu je vladarstvo. Kralj Ladislav digel je Hunyadya, imenuval ga za orsačkoga velikoga kapitana, a sina mu Hunyady Ladislava za Horvatskoga bana.

Z A B A V A.

Medved i zajec

Naredna pripoved a.

Vu jedno vreme bli su si medved i zajec susedi. Medved je imel v luknji pod hrastom mlade a zajec pak poleg vu grmu. Ali kad je goder medved odšel s doma, svigdar se je zajec hodil norca delat.

iz mladih medvedov; okolo luknje je skakal, plival i zsmehaval, za grde ptice mlade medvedve imenuval.

Gda je stari dimo došiel, bila je svigdar tužba. Mladi medvedi su se tužili staromu, da hodi nekakov sivičanec se s njih osmehatav i kakve špote na nje nametavat.

Nu, stari medved se je razsrdil i rekel, da nije to nišči drugi kak njegov sused za-jec, kojega bude on počekal i v luknju hitil, pak naj si mladi s njim napraviju, kaj hočeju.

Kaj je medved nakanil, to je i hotel včiniti. Počel je stražiti tak dugo, dok je zajec došiel opet se šalit s mladimi medvedi. Medved bil je okrit za drevom tak da ga zajec nije opazil.

Kak se je zajec norca delal, iznenada skoči medved za zajcom, ali mu je zajec vušel. Ali stari bedak medved, ni si je dal mira, nego bežal je za njim i zajec vu uaglošči je skočil črez dve skrakasto drevo a medved s njim i zaostal je med skrakami tak, da nije mogel sim, ni tam.

Mučil se je tu medved više vremena, dok nije došiel jedan človek onud. Medved zaprosi človeka:

Človek oslobodi me, ja ti pokazem čuda meda; to ti bude dobra plaća, ako me oslobodiš.

Nu človek je jednu skraku odsekil i oslobodil medveda. Medved mu je tako po kazal jako čuda meda, da si je človek moral dimo iti po kola i lagev.

Gda bi človek došiel s kolu i posudom i meda bi bil naklačal, onda ga je medved još zaprosil, da naj nepove doma ženi niti deci, gde je to on došiel, ar bi se drugač s njega žena i deca osmehalava i rekli bi: Prav mu budi staromu hurmaku, kaj se ide s malim zajcom naganjat.

Človek je tvrdo obečal, da neće povedati nikomu. Ali medved si je ni dal mir, išiel je s tibi za njim, jer je noć bila, tijam do njegve hiže.

Ču da su deca i žena vidla, kaj je japa dopeljal, kricali su; Japa odkud ste dopeljali tulikoga meda?

Otec njim odgovori: Dajte mi samo mira; jedan stari, bedasti medved naganjal se je zajčekom po šumi, pak ga je zajček napeljal, da je med dve skrakasto drevo opal i mučil se je, dok ga ja nisam oslobodil i zato mi je pokazal ov med.

Deca su se zsmehalava toj komediji a medved vuni pri vratu srdit mislil si je: Čekaj, čekaj, n a p l a t i l budeš ti meni moj špot!

(Konec sledi.)

Prisposil:
Holcman Gjura.

KAJ JE NOVOGA?

Grozna nesreća.

Iz Kihne dobili smo glas, da se se je vu okružju Gnanu jedan veliki potok rezlejal, ter celo ovo okružje tak poplavil, da se je pri toj priliki sto jezera ljudih vtopilo. Iz verojatnih englezkih zviranjkov znamo, da je više milijunov ljudstva prez krova ostalo i da je nevolja toga stanovništva neopisiva. 100.000 englezkih mljaha na daleko leži zemlja pod vodom i po tom nije moći niti s daleka opisati kvar, koj je tam s tom poplavom nanešen.

Prevzetni vuki.

Po takovoj zimi, kakva je letos, već se je pripetilo, da su vuki po belom danu na ljude nahrupili a i to, da su vu selu

došli po grabež. Ovak nam javljaju iz Arada, da su se tam već tak pomnožali vuki, da su se na sam varoš navalivati počeli. Prije par dneov najme navalili su na jedno stanje, koje vu jednoj skrajnoj vulici leži blize tratab, gde su vu ovcarnici ondešnjega gospodara b š po svojem gustušu pus o ih. Više ovčah su poklali a tri su tak pojeli taki tam na dvorišču, da jim je gospodar drugi dan samo njihove kosti po dvorišču rezmetane našel.

Deca i otec.

Krv se človeka obustavi, ako premišli čin, koj su s jedinom ocom vlastita njegova deca napravila. Vu Srbiji živel je neki poljodelavec imenom Steič, kojemu je žena ne zdavnja vumrla. Potlam smrti žene svoje postal je Steič pjaneč, koj je svoju decu vu pijaušćini tukel i mrcvaril. To je tak dugo dečal, dok je njegov 12 let star sin zamisil strašno delo. Rekel je svojim dvem sestram, da budu oca vumiril. To je oni včinit. Kada je otec opet po navadi pijan došiel, stukel je decu ter je van iztiral; zatim legel se je i zaspi. Dobri sinek potegnel se je stiba v hižu i došvši do postelje, gde e otec ležal, tak ga je dvaput s krom po glavi vsekul, da je otec dušu spustil. Sestre začeele su narekovati, nut brat jih je vumiril, hoteći stvar zakriti. Ali se je to taki zeznalo i dobri s n vezla skupa s devojćicami pred sudom stoji.

Fina varalica.

Vu Kölnu došla je nezdavnja jedna elegantno oblačena dama v jeden stacun, da pokupi svačkovrsto bilo rubje, drage špic itd. S njom bila je dojka noseča na rukah malo detešce, koje se je pojedino plakalo. Kada je već stanovitu množinu robu spakovati dala, reče trgovcu, naj joj na dete malo pripazi, dok ona s dojkom rubje odnese, neide daleko i taki bude ovde s penezi. Trgovec prihvili je s velikom pripravnostju, a dama otiđe s dojkom ter odnese robu od velike vrednosti. Dete polo ila je na stanovito mesto a trgovac misleći, da je de tešce zaspalo, od zntiželjnosti odkrije glavu deteta, da ga vidi, al kad tam malo da se nevruši od začudjenja. Predi plačuće detešce nije bilo pravu dete, nego umetno (kumščno) napravljena fotka (babka). — Elegantnoj dami i dojki već nije bilo ni traga a siromašni trgovac moral se je osvedočiti, da je za jednu fotku dal veliku vrednost rubenine.

Grozoviti čin.

Vu Beču živel je jedan rukotvorec (mešter) imenom Tiefenhofer sa svojom tovarošcom vu vekivečnoj svadji. Svaki čas došel bi doma natrušen ter bi ženu i decu tukel i mrcvaril. Žena njegova Juliana već je tak vu zdvojnost opala, da se je nakauila od muža rezpitati. Buduć joj to sud nije na hitrom hotel izposlovati, vzela je veliki nož, ispoklala je najpredi dvoje svoje dečice, zatim sporezala je svoje žite i vrat a i vu prsa si je par krat nož giboko zapčila.

Još su je sve tri žive našli, nu neima nikakvoga ufanja, da bi koje od njih vu življenju ostalo.

Zrakoplovec.

Nezdavnja našli su vu Kentuckiju blizu jednoga sela zrakoplov (luftbalon), vu kojem ečalo je mrtvo telo zrakoplovca, koj je vu svojem balonu od glada vumrl. Taj zrakoplovec još se je vu novembru vu zrak zdigel i to iz Pariza sa svojim pajdaši Toste i Mogeno a od onda niti njega, niti pajdaše njegove nigde već vidli nisu. Kada su taj balon našli, dokazano je, da je mrtvo telo

vu novembru gori zdigutvšaga se Aragon zrakoplovca. Buduć su balon zadnjič nad atlantskim oceanom lebditi vidli iz jednoga engleskoga broda, po tom se sudi, da su Arago-vi pajdaši v morje opali i vtopili se. Prevzetnost zapelala jih je vu žalostnu smrt.

Đete vu snegu.

Vu Budapeštu našli su v jednoj vulici težaki, koji su sneg odgrinjali, jedno vu sneg zamrzjeno detešce, koje je mogio tri meseci staro biti. Jeden težak, kopajući zamrzjenu snegu, našiel je s pikom na detešce, zamotano v c njike i v jeden sivi rubec. Od kraja nije znal, kaj je, nu kada je rubec rezmotal, opazil je bebicu zamrzjenu kak kost mrtvu. Težaki su to najbližjoj policiji prijavili, koja je dete predala vu ruke doktorov. Ovi budu dokazali, jeli je dete vumrojeno, ili mrtvo izlo eno bilo. Policija strogo iztraz žuje mater nesrećnoga toga deteta.

Izseljeniki.

Iz (Belecirkve) Fehértemploma ójumeo, da se olonud stanovnici vu velikom brnju van seliju iskat bolšu domovinu. Zrok njihovoga izseljenja je filoksera, koja je stanovnikom fehértemplomskim sve gorice opušćila. Buduć je ljudstvu ovomu glavni i najveći prirod bil vino, od kojega je uzdržaval sebe i svoje familije, to mu vezda nepreostane drugo nego, iskati novo domovinu, gde bude osiguran poti oskuditi i glada. To je jako žalostna okolnost, ali još je žalostneše, ako vlada nebude na skoro pomoć pružila izseljenikom, kaj se ufamo, da nebude zapustila včiniti.

Glasoviti človek.

Kulkhanek Jožef, koj je zadnjokrat, pri našem orošćoku birvu robil ter zbog toga vezda pred sulom stoji, mora se gizdati s prošlostju svojom. Na pitanje sudca, jeli već bilkada kaštiguvava prosija je odgovoril: puzinjozdvala se sel sem vu temnici vackoj, četiri leta vu Lipótvaru, dva leta v Szombathelju, jedno leto sprevodil sem vu temnici slavne varmedije zaladske, napokon vu reštu buda-peštanskom sel sem na četiri mahe svega skupa sedemaajst mesecov!

Vezda je pak odsudjen na četiri leta težke temeice, anda teško mu se bude par našel vu orsagu, koj bi se ovoilikom dikom ponositi mogel!

Nesreća na morju.

Blizu otoka Holy-Head tresnula se je jedna barka s parobrodom Toronto zvanim. Barka zapčla se je strašnom silom vu parobrod, koj je taki tonuti počel. Prije, nego su se svi mornari osloboditi mogli, vtonul je parobrod, potegnuil barku za sobom i ovak veliki del mornarov, narogiče osemdeset, našlo je svoju smrt vu morju.

Aldovi zime.

Opet nam iz Amerike dohadjaju glasi, da je zima vu severnoj Americi sve gorša, mesto da bi popučala. Po svih stranah te zemlje ladaju strahoviti vihri, koji takove zapuhe prouzrokuju, da vu najviše mestah mora cela komunikacija na duže vremena prestati. Lavine (snežne ruševine) pokopale su već veliki broj školske dece, iduće v Se-regih iz škole a isto ovak najdjeno je tam već dvesto ljudih kraj putov i cestah zamrzjenih.

Velika starost.

Vu Moravskoj vumrl je nezdavnja človek imenom Moh Jožef, koj je bil 127 let star. Ostavil je 14 dece, 32 vnuka, 15 prevnukov i 3 pre-prevnuka. Moh bil je v celom življenju jaki človek, očalja potreboval je samo od 122-ga leta starosti svoje, vumrl je pak od gute (schlag). V celom svojem življenju nije bil betežen.

Potresi.

Okolo polovice ovoga meseca počutili su jaki potres u komaromskoj varmegiji i u Szegedinu. Čudnovito; kolika je daljina od Komaroma do Szegedina, pak u isto vreme skoro skupa počute stanovnici obrednih ovih strajah potres. Potres taj, vele, da nije baš bil jako čvrsti a da se stanovnici varmegije komaromske, osobito varoša Komaroma niti nisu jako preplašili i to zato, ar su višekratnomu potresu već privičeni.

Novo iznašanje.

Našoj steklenoj posudi-flašam, kupicam itd. približava se dan velike pogibelji. Vu Londonu vtemeljilo se je jedno društvo, koje zidje i priredjuje veliku fabriku, u kojoj se budu gori spomenute posude po novo preiznajdenom načinu delale. Društvo ovo već ima kapital od 120.000 funtov sterlinga. — To je bor eš pogibeljna konkurencija za lepo naše steklino posudje!

Dobri izgledi.

Ruski car Šandor, kojega se cela Europa boji, očitovao je ovih danov svoje želje. Pisao je najme vojvodi Dolgorukovu zapovedniku i ravnatelju varoša Moskve pismo, v kojem očituje želje, da bude vu Ruskoj kak taj v celoj Europi mir i sloga med svimi narodi. Njegva je želja veli, da Ruska sve potrebno učini za nutrašnje revizvanje i napredek Ruskoga orsaga ter da narod ruski vu slogi i miru živi s drugimi evropejskimi narodi. Ako je to očitovanje cara istinito, onda ne bude tabora; u budemo vidli, kak bude!

Hvalevredni otec.

Jeden vlah vozil se je sa svojim 13 let starim sinom prama Lugošu, kad najedenkrat opazi, da ga do 12 vukov preganja. Već su vuki vu blizini bili a vlah bojeći se za svoju kožu i za vole, odlučil se na strahoviti čin. Vu skrajnoj pogibelji najme sgrabi 13 letnoga sina ter ga pošikne s kolah med vuke. Vuki su nesrečno dete, taki na komade reztrgali a otec je vušel. Ali drugi dan tak je vlaha svest pekla zbog grozovitoga čina, da je sam otišiel k sudu ter se zatužil kak vmořicelja deteta svojega.

Kačji otok.

Med Sendrijom i Kubinom je jeden otok vu Dunavu, koj je naveke pun s kačami. Usuprot zimskoj dobi, kada kače spiju vu zemlji, opazili su ovih danov ondešnji stanovnici, da se iz toga otoka kače na jezere seliju, preplivaju Dunav ter se na susedne srbske brežanjke nasele. To isto opazili su leta 1875—76-ga, kada je Dunav se rezalez i vnuge obine potopil. S ovoga zroka pripisuju ondešnji ljudi tomu kačjemu seljenju istu nesreću ter vele, da bude i ljetos Dunav nesreće velike počinil. — To bi pak baš ljetos mogfo biti!

Veliki ogenj.

Petnajstoga ovoga buknuo je vu občini Jakó (vesprimska varmegija) pri jednoj hiži ogenj, koj se je za kratek čas druge hiže prijel. Buduć je jaki viher ladal, zato nisu mogli dosta braniti i vu mali čas gorel je celi red vulice. Vu vremenu od jedne vure bilo je petdeset hižah vu pepelu. Neseaću povekšava još ta okolnost, da je neizmerno vnuge kreme, drvah i marhe zgorelo. Samo vitežkomu i neutrudljivomu stanovničtvu občine more se zahvaliti, da nije cela občina zgorela.

Kratke novosti.

Goričavec Jožef preločkog podnotariuša tovaruška, rođena Možgaj Maria, učiteljica preločke kr. škole je vumrla 22-ga 8. m. Pokopali su ju 24 ga januara. Pokojna živea je 28 letah i kakti navučiteljica slu-

žila je 8 letah. Naj počiva vu miru! — K. macinskoj fari spadajuće občine, i to: — Macinec, Trnovec, G.-Hrašćan i Črečan su svoje orsacke varmegijske i občinske porcije za prošlo leto do zadnjegu kračara, bez egžekucije splatili. Pohvale vredni čin, koj se jako redko pripeti. — Bali vu Preloku Preločki ognjogasci budu 5-ga februara, a preločku citaonicu 11-ga februara obiržali svoje plesne zabave. — Hunjadi zvani grofovski lugar je 22 ga o. m. ustrelil jednoga poljodielca iz Gardinovec, koj je s sinom svojem vu tuđji vadasihi na lov išiel. Obstrelien je jako teško oranjen. —

NEKAJ ZA KRATEK ČAS.

Jeden je oficir zapovedal soldatu pri muštranja, da naj strelja vu jedna velika vrata, ali soldat nije niti jedanput pogódiil vu vrataj „ali si ti sinko nespreten, vu tak veliki cilj nemreš trefiti.“ „Gospodin kapitan, to nika; neškodi“ odgovori soldat, „im nebudu neprijatelj pri vratu stali, nekoji budu i na strani.“

Fiskaliuš: Hej prijatelj, žal mi je kaj vam moram povedati, da smo pravdu vu zadnjoj molbi zgubili.

Muž: Nikaj zato gospodin fiskaliuš, ja imam opet jenu novu pravdu. —

Sudec: „Kak se zovete i obkud ste?“

Muž: „Ja sem iz Adrianec Janko Vinića.“

Sudec: „Jeli je ne nekšoga Janka Vinića iz Adrianca prešestuoga ljeta strela vudrila?“

Muž: „Jeje, ale ja sem ne on.“

Otec: (čošljajuć se:) Moji sedi lasi su znamenaj, da sam vnuo s glavom delal.

Sin: To je onda i tvoja seda brada za znamenaje, da si se vnuo zubni mu il.

Učitelj: Koliko vur ima dan?

Dijak: Dvadeset i pet.

Učitelj: Kaj, dvadeset i pet. Kak to?

Dijak: No, kaj su ne malo prvije rekli, da je dan za jednu vuru narasel.

Doktor: Čujete, dragi Mlinarić, veš bi bilo vreme, da daste svojemu sineku bobinke cepiti.

Mlinarić: Bobinke cepiti, to je ne nikakva hasen! susedovomu Martinu cepili su dva put. Prešestu zimu otšiel je Martin na led, prepal je na ledu i vtopil se je. Ne vidiju, da mu je cepljenje bobinkah nikaj ne hasnilo.

Zagonetke.

Niti je vu zraku, niti na zemlji, a ima dušu, kaj je to?

Čovek vu lađi na vodi

Zakaj hrast vu šumi stojji?

Zato jer se si nemre sestiti.

Zakaj su tuma vu Čakovcu zazidali?

Zato, jer je susret hoteli napraviti.

Kuliko kaše ide v lonec?

Samo neđje niti jednoj zračice.

Gda je mlinar prez glave vu melinu?

Onda, gda čez oblok gledil.

Zakaj međeju mrtveca vu raku?

Zato, ar meće sam vu njiju.

Pet krav za sto forinti, počem dojde vsaka?

Po pašlji.

Koja je duša mrtva?

Ona vu oštijerki.

Kolendar.

(Od 29-ga, do 4-ga)

29. Nedlja, Forenez Sal.
30. Ponedjelk, Martin dev. Senjem vu V.-Kaniži.
31. Torak, Peter-Nol.
1. Sveta Ignac.
2. Četrtek, svećnic.
3. Patek, Blaž, Senjem vu Čakovcu.
4. Subota, Veronika, Zadnji četvrt.

Licitacije.

Proti Deban rođj. Janosits Maria vu Belici 21-ga februara.

Proti odvetki Vertarić Imre vu Savskavesu 16 ga februara.

Proti Sztrahia Lovrencu 30. januara vu Čakovcu.

CENA ŽITKA

Pšenica 6,90 — 7 — — — Hrz 5-10 — 5,60 — Ječmen 5. — 6. — Zob. 5. — 5,50 Kuruza 6.

LOTTERIJA.

Špešt 15. januara 1887.

SI. 12. 54. 86. 11.

Magjarska slovnica.

Nekoji potrebni razgovori vu magjarskim jeziku za one, koji bi se radi znali nekaj po magjarski razgovarjati. —

I.

Dober dan želim! — Jó napot kívánok!

Bog daj! — Adjon Isten!

Kak ste? — Hogy van?

Dobro. — Jól.

Ste zdravi? — Egészséges?

Igen. — Igen.

Hvala Bogu! — Hála Istennek!

Gde ste bili? — Hol volt?

Na sejmu. — A vásáron.

Bil je veliki sejem? — Nagy vásár volt?

Nije bil veliki. — Nem volt nagy.

Kaj ste kupili? — Mit vett?

Nikaj. — Semmit.

Zakaj? — Miért?

Ar je sve predrago bilo. — Mert minden drága volt.

Kaj ste hoteli kupiti? — Mit akart venni?

Opravu, pak obuću. — Ruhát, meg lábbelit.

To si morete i vu štacunu kupiti. — Azt a boltban is vehet.

I ja sam si tak misliil. — Én is ugy gondoltam.

Letos je duga zima. — Az idén hosszú tél van.

Vera duga. — Bizony hosszú.

Drva mi skorom preidu. — A fám maj nem elfogy.

Gde ste si drva kupili? — Hol vette a fát?

Vu grofovskoj šumi. — A grófi erdőben.

Na klatre? — Ól szalma?

Ne, po preli. — Nem, átalában.

Na licitaciji? — Árverésen?

Je, tam. Igen, ott.

Tu idu suseda. — Itt jön a szomszédasszony.
Kam idu gospa suseda? — Hova megy szomszédasszony?

Idem na pijac kujuvat, kaj mi je potrebno — A piacra megyek venni, amire szükségem van.
Ja idem takaj. — Én is megyek.
Hodmo anda skupa. — Menjük tehát együtt.
Kaj imaju tam? — Mijök van ott?
Ja neznam, hodmo gledat. — Én nem tudom, nézzük meg.

Puna kola živadi. — Tele székér szányással.
Ali bude drago. — Hanem drága lesz.

Kak nebi, ako je vno go kupcov. — Hogy ne volna, hogyha oly sok a vevő.
Hodmo vendar pitat. — Menjünk mégis kérdezni.

Počem daju ove guske? — Hogy adják ezen ludakat.
Par za jeden forint i petdeset krajcarov. — Párját egy forint ötven krajzárért.

To je drago, ar su mrsave. — Ez drága, mert sorányk.
Ja je drugač nemrem dati. — Én másképp nem adhatom.

Zakaj? — Miért?
Ar su meni moja gazdarca tak rekli. — Mert nekem gazdasszonyom így mondta.

Jeli date za jeden forint? — Oda adja-e egy forintért?
Ja nemorem, niti nesmein. — Én nem adhatom, de nem is szabad.

Počem date race? — Mennyiért adja a récéket?
Po osemdeset krajcarov. — Nyolczvan krajczárjával.

Vi je dines neprodate. — Maga ma nem adja el őket.

Mislite? — Gondolja?
Ar su predragi. — Mert drágák.
Prodam za sigurno. — Bizonyal eladom.

Tam dalje su pure pak kopuni — Ott tovább vannak pulykák meg káppanak.
To nečem kupiti — Azt nem akarok venni.

Počem je ov sir? — Hogy ez a turó?
Za dvaeset krajcarov. — Husz krajzár.
Počem držite funt masla? — Hogy tartja a zsír fontját?

Za petnajst groši. — Tizenöt garasért.
Kakva su to diva? — Milyen fa ez?
Kaj ne vidite? lepu bukova. — Hát nem látja? szép bükkfa.

Počem date klafter drv? — Hogy adja a fa ölet.
Kak se pogodimo. — Amint megalkusunk.

Ako date za osem forintov, onda dopelajte sest klaftrov. — Ha odaadja nyolcz forintért, hozzon hat ölt.
Stanovito, drugi tizeden dopeljam. — Bizonyosan a jövő héten behozom.

Hodmo k vrjarom. — Menjünk a kertészhez.
Imate šalate, petrozel, vugorke? — Van salátája, petrezselme, ugo-kája?

Imam, samo naj si zbereju. — Van, csak válogasson magának.
Za kuliko je petrozel? — Hogy a petrezselme?

Svaka svezka po groš. — Minden csomó garasával.
Imate luka, češnjaka? — Van vöröshajmája, foghajmája?

Ovde e. — Itt van.
Tak mi dajte. — Tehát adjon.
Mi smo vre dosta nakučili. — Mi már elég vettünk.

Hodmo dimo. — Menjünk haza.
(Drugput dalje)

Odgovorni urednik:

MARGITAI JÓZSEF

VASUTI MENETREND

CSAKTORNYÁN

Indul

Prägerhof felé.

Reggel	6 óra	28 perczkor	postav
Delután	4	13	"
Ejzel	12	09	gyorsv.

Kanizza felé.

Reggel	5 óra	16 perczkor	gyorsv
Delben	11	55	postav.
Ejzel	10	21	"

Varassd felé.

Reggel	7 óra	— perczkor	vegyesv.
Este	10	27	"

Érkezik.

Prägerhof felől.

Reggel	4 óra	53 perczkor	gyorsv.
Delben	11	27	postav.
Ejzel	9	53	"

Kanizza felől.

Reggel	6 óra	37 perczkor	postav.
Delután	4	17	"
Ejzel	12	21	gyorsv.

Varassd felől.

Reggel	1 óra	50 perczkor	vegyesv.
Este	9	13	"

Hirdetések.

3584 | 87. tkvi szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság mint telekényvi hatóság részéről közhírré teszi, hogy Gajnik Imre és neje Vertarits Anna szávszkaveszti lakós végrehajthatónak Vertarits Mária férj. Csep Györgyné és Varga Márk mint k: gyermekei gyáuja mint Vertarits Imre örökösei végrehajtható szenvedők elleni 120 ftt tők-követelés és járuléka iránti végrehajtható ügyében nagykanizsai kir. törvényték a csáktornyai kir. járásbíróság területén levő a szávszkaveszti 17. tkvben. 70. hrsz. a. 203 ftt 96 hrsz. a. 41 ftt 103. hrsz. a. 72 ftt 148 hrsz. a. 108 ftt 184. hrsz. a. 139 ftt 197 hrsz. a. 68 ftt 210 hrsz. a. 118 ftt 245. hrsz. a. 65 ftt. becser-tékben az arverést elrendelt és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1878. évi február hó 16 ik napján d e 10 órakor

a szávszkaveszti bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási aron alul is eladatni fognak.

Arvereni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 20 ftt 30 kr. 4 ftt 10 kr. 7 ftt 20 kr. 10 ftt 80 kr. 13 ftt 90 kr. 6 ftt 80 kr. 11 ftt 80 kr. 6 ftt 50 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi 60 t.-cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminisiteri rendelet 8 §-ában kijelölt ova-dékkép s papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értel-

mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer- vényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyán 1887. évi oktober hó 25-ik napján. A csáktornyai kir. járásbíró- ság mint telekényvi hatóság,

612 1—1

4492 | 1887. tkvi szám.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíróság mint telekényvi hatóság közhírré teszi, hogy Zala- megye összesített árvtára végrehajthatónak Sztrahia Lőrincz csehovecki végrehajtható szenvedő elleni végrehajtható ügyében 15 ftt 26 kr. tőke, ennek 1886. évi julius hó 5-ik napjától járó 5% kamatai és 5% késedelmi kamatai, 8 ftt 95 kr. per, 6 ftt 35 kr. ezuttal költségk kielégítése céljából a nagykanizsai kir. törvényezék (a perlaki kir. bíró- ság) területén levő csehovecki községben fekvő s a Csehovecki 62. sz. tkvben A. I. 80 hrsz. a. foglalt ház és belsőségnek Sztrahia Lőrinczet illető 200 ftrra b oszt t t t t zére, — továbbá a Csehovecki 354. sz. tkvben A. I. 1—4 sor 144jc. 227jb. 342j. és 439jc. hr. sz. a. foglalt ingatlanokból Sztrahia Lőrinczet illető 160 ftrra becsült részre, nemkülömben a Csehovecki 354. sz. tkvben A t 260j. 2. hrsz. a. foglalt ingatlanok Sztrahia Lőrinczet illető 107 ftrra be- cüt felereszre Csehovecz község házá- nál

1888. évi január hó 30. napján d. e. 10 órakor

megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog

Perlakon, a kir. bíró- ság, mint kvi ha- tóság 1887. november 30-án.

613 1—1

SIMON, s k. kir. aljbíró.

LENCK-KAVÉ

használat a nemcsak azért, mivel magyar gyartmány

hanon mivel aroma, illat és az al- katrészek kifogástalan minősége te- kintetében

felülmulja

a kereskedelmünkben előforduló

összes kávipótlékokat.

kapható minden fűszer és csemege ke- reskedésben s a hol mégem volna, vagy a készlet elfogyott volna, a t. közönség követelje mint magyar ipar- termék.

Nagyban való megrendelések vagy-

LENCK S.

soproni nagykereskedő házhoz inté- zendők.

Mintákat kívánatra ingyen és bérment- ve küld a SOPRONI gyár.

789 7—10

